

II Br –j.angielski -podstawowy

Society. Revision and consolidation.

Task: Do ex.1,2,3,5,6,8 p.106 Stb

Reported speech: konstrukcja

Do stworzenia zdania twierdzącego w mowie zależnej (*reported speech*) potrzebujemy nie tylko następstwa czasów. Ogólnym zamysłem mowy zależnej jest relacjonowanie wypowiedzi innej osoby, a więc zdanie w mowie zależnej musi zaczynać się od czasownika, który pozwoli nam tę wypowiedź zrelacjonować (*reporting verb*).

Osoba + reporting verb + that + osoba + czasownik o czas do tyłu + reszta zdania

John said that he liked summertime.

John said, "I like summertime."

John powiedział: „Lubię lato.”

John said that he liked summertime.

John powiedział, że lubi lato.

Zauważmy, że w języku polskim przetłumaczymy to zdanie w czasie teraźniejszym.

Reported speech: następstwo czasów w mowie zależnej

W poniższej tabeli dokładniej omawiamy w jaki sposób tworzymy mowy zależnej od wypowiedzi bezpośredniej (*direct speech*) i jakie obowiązuje następstwo czasów.

Present

Present Simple

→ Past Simple

Anna: "I'm here."

Anna said (that) she **was** there.

Present

Continuous

→ Past Continuous

Adam: "I'm reading a book."

Adam said (that) he **was** reading a book.

Present

→ Past

John: "I've done my homework."

Perfect **Perfect** John said (that) he **had done** his homework.

Present **Past** Charlie: "I **have been living** here for 10 years."

Perfect → **Perfect**

Continuous **Continuous** Charlie said (that) he **had been living** there for 10 years.

Past

Past → **Past** Ben: "I **had** dinner two hours ago."
Simple → **Perfect** Ben said (that) he **had had** dinner two hours before.

Past **Past** Avah: "I **was sleeping** when they left home."
Continuous → **Perfect**
Continuous Avah said (that) she **had been sleeping** when they had left home.

Past → **Past** Lucy: "I **had finished** school before you were born."
Perfect → **Perfect** Lucy said (that) she **had finished** school before I had been born.

Past **Past** Harry: "I **had been reading** this book for 2 months"
Perfect → **Perfect**
Continuous **Continuous** Harry said (that) he **had been reading** that book for 2 months.

Future

Future → **will** George: "I **will call** you."
Simple ↓
would George said (that) he **would call** me.

Future → **will** Ian: "I **will be driving** to New York tomorrow"
Continuous ↓
would Ian said (that) he **would be driving** to New York the next day.

Future → **will** Kate: "I **will have finished** my paper by tomorrow"
Perfect ↓
would Kate said (that) she **would have finished** her paper by the next day.

Future → **will** Megan: "By next week I **will have been writing** this letter for over two weeks"
Perfect ↓
Continuous **would** Megan said (that) by the following week she **would have been writing** that letter for over two weeks

Z początku może się to wydawać skomplikowane, jednak należy pamiętać że w mowie zależnej czasu zamieniają się zawsze o jeden czas do tyłu:

Past ← Present

„Najdalsza” przeszłość to czasy *Past Perfect* i *Past Perfect Continuous*, dlatego właśnie do nich cofamy się w przypadku czasu *Past Simple* i *Past Continuous*. *Past Perfect* i *Past Perfect Continuous* zostają bez zmian z bardzo prostego powodu – nie istnieje już „dalsza” przeszłość.

Jeśli chodzi o czasy *Future*, nie cofają się one do czasu *Present*, ponieważ byłoby to bez sensu (nie byłibyśmy wtedy w stanie wyrazić przyszłości). Używamy więc tzw. *future in the past*, które polega na zamianie *will* na *would*.

Reported speech: inne zmiany

Jak można było zauważyć w przykładach wyżej, oprócz czasów w mowie zależnej musimy czasami zmienić inne słowa, takie jak zaimki, określenia czasu czy miejsca. Dlaczego?

Założmy, że relacjonujemy wypowiedź sprzed tygodnia, w której ktoś używa słowa *tomorrow* (jutro). Jeśli użylibyśmy słowa *tomorrow* w mowie zależnej, oznaczałoby to następny dzień od teraz, czyli inny dzień niż miała na myśli osoba mówiąca. To samo tyczy się innych określeń czasu.

Reported speech: określenia czasu w mowie zależnej

last Monday/month → the Monday before, the month before

two days/years ago → two days/years before

yesterday → the day before, the previous day

today → that day

this month → that month

at the moment → at the time

now → then

tomorrow → the following day

next week → the following week

the day after tomorrow → two days later

Przykłady:

He said, "I saw him **yesterday**."

He said he had seen him **the day before**.

She said, "I'm busy **at the moment**."

She said she was busy **at the time**.

The professor said, "The test will take place **next week**."

The professor said that the test would take place **the following week**.

They said, "We're working **now**."

They said they were working **then**.

Reported speech: określenia miejsca

Zdarza się, że w mowie zależnej musimy zmienić też określenia miejsca.

here → there

in this place → in that place

Przykład:

She said, "Meet me here."

She told me to meet her there.

Reported speech: zaimki

Aby zachować logikę zdania, często musimy zmienić też zaimki osobowe – jeśli w mowie niezależnej mężczyzna mówi „*my car*”, to my relacjonując jego wypowiedź powinniśmy zmienić to na „*his car*”, bo inaczej nie oddamy sensu wypowiedzi.

my → his/her

our → their

this → that

these → those

Przykłady:

Adam said, "This is my dog."

Adam said that was his dog.

My neighbors asked, "Have you seen our cat?"

My neighbors asked whether I had seen their cat.

My sister said, "I don't like these dresses."

My sister said that she didn't like those dresses.

Dowiedz się więcej o zaimkach w języku angielskim z wpisu [zaimki po angielsku](#).

Reported speech: reporting verbs

Oprócz czasownika *said*, którego używaliśmy wcześniej w przykładach do relacjonowania wypowiedzi możemy użyć również czasownika *tell*.

"I'm waiting for you at the station," said Martha.

Martha **told** me she was waiting for me at the station.

Martha powiedziała mi, że czeka na mnie na stacji.

“You look beautiful,” he said.

He **told** me that I looked beautiful.

On powiedział mi, że wyglądam pięknie.

say vs. tell

Zarówno *say*, jak i *tell* możemy przetłumaczyć na język polski jako „powiedzieć”. Istnieje jednak różnica w ich użyciu.

He **said** that he was unhappy.

He **told me** that he was unhappy.

Po *say* możemy dalej relacjonować wypowiedź, za to *tell* potrzebuje dopełnienia – powiedzieć coś komuś. W mowie niezależnej możemy również powiedzieć:

He **said to me**, “I am unhappy.”

Reported speech: czasowniki modalne

W *reported speech* zmieniają się nie tylko czasy gramatyczne, ale także [czasowniki modalne](#). Pocięające jest jednak to, że niektóre z nich używane są w mowie zależnej i niezależnej w niezmienionej formie.

<i>Direct speech</i>	<i>Reported speech</i>
can	could
may	could/might
must	had to
have to	had to
be supposed to	was/were supposed to

W zależności od tego, w jakim znaczeniu występuje *may*, inaczej zamienimy to na mowę zależną.

John said, “You **may** sit here” (pozwolenie)

John said we **could** sit there.

Anna said, “We **may** be late” (możliwość)

Anna said we **might** be late.

Inne przykłady:

Jack said, "I'm **supposed** to go to school tomorrow."

Jack said he **was supposed** to go to school tomorrow.

Emma said, "I **must** wash the dishes."

Emma said she **had to** wash the dishes.

Bez zmiany pozostają:

Direct speech	Reported speech
might	might
should	should
ought to	ought to
would	would
could	could
mustn't	mustn't

Daniel said, "We **could** go to the beach on Sunday."

Daniel said that we **could** go to the beach on Sunday.

Daniel powiedział, że w niedzielę moglibyśmy pójść na plażę.

Amy said, "You **mustn't** touch the oven."

Amy said I **mustn't** touch the oven.

Amy powiedziała, że nie wolno mi dotykać piekarnika.

Reported speech: pytania

W *reported speech* możemy relacjonować nie tylko zdania twierdzące czy przeczące, ale również pytania. Wyglądają one jednak trochę inaczej. Przede wszystkim musimy zmienić reporting verb, co jest logiczne, bo nie powiemy „On powiedział...”, ale „On spytał...”

Pytania yes/no

Pytania, na które możemy odpowiedzieć tak lub nie, po polsku zaczynają się „Czy..?”, a relacjonując je mówimy „On spytał czy...”. Po angielsku zamiast słówka czy użyjemy *if* lub *whether*.

My mom asked, "Did you sleep well?"

My mom asked **whether** I had slept well.

Mama spytała czy dobrze spałam/spałem.

He asked, "Is she okay?"

He asked **if** she was okay.

Spytał czy wszystko u niej w porządku.

Po pierwsze, należy pamiętać, że nadal obowiązuje następstwo czasów. Po drugie, tworząc zdanie twierdzące, musimy użyć szyku zdania twierdzącego. Do tego należy pamiętać o słówku *whether* lub *if* po *reporting verb*.

Pytania *wh-*

Pytania typu **wh-**, czyli zaczynające się od *what*, *when*, *where* itd. traktujemy trochę inaczej. Nie potrzebujemy już *if/whether*, a w ich miejsce wstawiamy po prostu słówko pytające. Nadal obowiązuje następstwo czasów.

Adam asked, "What time is it?"

Adam asked **what** time it was.

Adam zapytał która godzina.

Jak widać, przy zamianie pytania na zdanie twierdzące, musimy zmienić również szyk zdania na szyk zdania twierdzącego.

She asked, "Where were you?"

She asked **where** we had been.

Spytała gdzie byliśmy.

John asked, "Why did you leave?"

John asked me **why** I had left.

John zapytał czemu wyszedłem/am.

Zamiast *asked* możemy użyć wyrażenia *wanted to know*.

He **wanted to know** what time it was.

Chciał wiedzieć która godzina.

Reported speech: rozkazy i prośby

Rozkazy i prośby wyraża się w języku angielskim w trybie rozkazującym. Relacjonowanie próśb i rozkazów w porównaniu do innych konstrukcji w *reported speech* jest stosunkowo łatwe, jeśli użyjemy odpowiednich *reporting verbs*. Nie obowiązuje tu następstwo czasów, ponieważ stosujemy konstrukcje z bezokolicznikiem lub końcówką **-ing**.

Rozkazy, oskarżenia, porady

Używamy tu trybu rozkazującego, więc nie cofamy się w czasie.

"Clean your room," my mom said.

My mom told me to clean my room.

Mama kazała mi posprzątać w pokoju.

“Do your homework,” my dad said.

My dad ordered me to do my homework.

Tata kazał mi odrobić pracę domową.

“You should start exercising,” my doctor said.

My doctor advised me to start exercising.

Mój lekarz doradził mi, abym zaczął ćwiczyć.

Niektóre wypowiedzi możemy przekształcić na mowę zależną na kilka sposobów.

“Stop complaining,” my friend said.

My friend told me **not** to complain.

My friend told me to stop complaining.

Mój przyjaciel powiedział mi, żebym przestał/a narzekać.

Jak widać, przy użyciu czasownika *accuse* nie musimy cofać się do czasu *Past Perfect*.

He shouted, “You stole my money.”

He accused me of stealing his money.

Oskarżył mnie o kradzież jego pieniędzy.

Prośba

Czasownik *ask* oznacza zarówno pytać, jak i prosić.

“Please come here,” she asked.

She asked him/her **to** come there.

Poprosiła jego/ją, żeby tam przyszedł/przyszła.

Propozycja

Maria said, “I’ll go and get us some water.”

Maria offered to go and get us some water.

Maria zaoferowała się, że pójdzie po wodę dla nas.

Reported speech: wyjątki

Istnieją przypadki, w których nie musimy zmieniać czasu w zdaniu w mowie zależnej. Nie trzeba wtedy pamiętać o następstwie czasu oraz określeniach czasu. Dzieje się tak w przypadku:

Kiedy reporting verb jest w czasie teraźniejszym

Reporting verb, czyli czasownik, którego używamy do relacjonowania czyjejs wypowiedzi, nie zawsze musi być w czasie przeszłym. W poprzednich przykładach używaliśmy głównie *said* i *told*. Wyobraźmy sobie jednak sytuację, że rozmawiamy z dwoma osobami i jedna z nich nie usłyszała co powiedziała ta druga. Chcąc powtórzyć wypowiedź jednej z osób, możemy ją zrelacjonować w czasie teraźniejszym.

Anna: "I went to the movie theater yesterday."

She **says** that she went to the movie theater yesterday.

Ona mówi, że wczoraj poszła do kina.

Jeśli użyjemy czasownika *says*, cofnięcie czasu w mowie zależnej nie będzie już konieczne – relacjonujemy przecież wypowiedź sprzed kilku minut.

Kiedy sytuacja nadal jest prawdziwa

Mowa zależna dopuszcza niezmiennianie czasu gramatycznego, kiedy sytuacja, którą relacjonujemy nadal jest prawdziwa.

Linda said, "My son is in first grade."

Linda said that her son **is** in first grade.

Linda powiedziała, że jej syn chodzi do pierwszej klasy.

W tym zdaniu, możemy, ale nie musimy zmieniać czasu gramatycznego. Zależy to od tego, kiedy relacjonujemy wypowiedź. Jeśli dziś relacjonujemy wypowiedź Lindy z dnia poprzedniego, jej syn na 99% nadal chodzi do pierwszej klasy, nie ma więc potrzeby zmiany czasu gramatycznego. Z kolei jeśli usłyszeliśmy wypowiedź kilka lat temu, prawdopodobnie sytuacja jest już nieaktualna i wtedy obowiązkowo zmieniamy czas o jeden do tyłu.

Kiedy opisujemy stałe odczucia, fakty

Mowa zależna pozwala na zachowanie czasu gramatycznego z oryginalnego zdania przy opisie faktów lub odczuć, które się nie zmieniają. Będą to przede wszystkim zdania z czasownikami typu *love*, *like*, *hate* itp.

Avah said, "I love your earrings!"

Avah said she loves my earrings.

Avah powiedziała, że podobają jej się moje kolczyki.

Jeśli zakładamy, że odczucia osoby mówiącej nie zmieniają się (kolczyki podobały jej się wtedy i nadal jej się podobają), nie musimy zmieniać czasu gramatycznego w mowie zależnej.

<https://ellalanguage.com/blog/reported-speech-mowa-zalezna/>

Zdania twierdzące i przeczenia: https://www.youtube.com/watch?v=yS_H_v6pf1Q

Pytania: <https://www.youtube.com/watch?v=ykygXj8OG4I>

Polecenia: <https://www.youtube.com/watch?v=SPpg0L6Zl8s>

POZDRAWIAM

